

РЕШЕНИЕ

№ 6876

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8095** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Л. П. Я. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ № ПИ-232 от 27.07.2021г. на Директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу РАЗПОРЕЖДАНЕ на публичен изпълнител в частта, с която е постановен отказ за прекратяване събирането на задължения за данък върху доходите на физическо лице в размер на 4385,81лв. дължими от наследодателката ѝ Б. Н. С..

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на постановлението в оспорената част и потвърждаващото го решение – се моли същите да бъдат отменени. Конкретно се визира, че оспорващата е наследник на майка си Б. С., за чиито задължения е образувано изп.дело №[ЕГН]/2015г.. Твърди се, че посочените задължения от 4385,81лв. за данък върху доходите на ФЛ, подобно на задълженията за вноски към НЗОК и ДОО, не са наследими. Посочено заключение на оспорващата се мотивира с довода, че наследодателката ѝ е упражнявала професията адвокат от 01.02.1978г., поради което е неправилен извода на органите по приходите за задължения от дейност като ЕТ. Подчертава се, че чл.5, ал.2 от Закона за адвокатурата не позволява съвместяването на двете качества. Сочи се, че по посоченото ЕИК при справка от Агенция по вписванията – ЕТ не съществува. Акцентира се, че декларации по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ са подавани от наследодателката като самоосигуряващо се лице. Прави се извода, че наследодателката е упражнявала свободна професия, от което е реализирала лични доходи и има задължения за данък, които не са наследими вкл. и защото чл.3 от ЗДДФЛ регламентира, че отговорността за данъка върху

доходите е лична, което изключва наследяването. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателката лично поддържа жалбата си.

Ответната страна чрез юрк.Г. оспорва жалбата. Изразява становището, че конкретните задължения са публични, по ЗДФЛ и за разлика от осигурителните вноски нямат строго личен характер. Предвид изложеното се моли да се отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок – попадена е на 06.08.2021г. по отношение на връчване от 02.08.2021г., поради което като допустима вкл. и депозирана от адресат на акта, засегнат от същия неблагоприятно – следва да се разгледа по съществото ѝ.

Във връзка с гореизложеното – трябва да се има предвид, че производството е образувано по молба от 03.06.2021г. на Л. Я. до публичния изпълнител по изп.дело22150002278/2015г. по отношение дължимостта на задълженията на нейната майка и наследодател Б. С.. Посочено е, че молителката е претендирала отписване на задължения като ненаследими.

Публичният изпълнител се е произнесъл с разпореждане №С210022-137-0004198 от 07.06.2021г., с което по отношение на част от задълженията е прекратил производството, поради изтекла давност, като в останалата част е отказал да прекрати производството по давност за задължения, както следва: за данък върху довода на ФЛ: за 2014г. в размер на 184,10лв.лихва, за 2015г. 336,83лв. главница и 273,49 лихва /общо 610,32лв./, за 2016г. главница 466лв. и лихва 240,92лв. /общо 700,92лв./, за 2017г.376лв. главница и 156,37лв лихва /общо 532,37лв./, а 2018г. 277лв. лихва и 87,26лв. лихва /общо 364,26лв./, за 2019г.- 500лв. главница и 106,81лв. лихва /общо 606,81лв., за 2020г.605лв. лихва и 67,73лв. лихва /общо 672,73лв./ и за 2021г. 608лв. главница и 5,57лв. лихва ии общо 613,57лв., както и за посочените години също по декларация други задължения или общо задължения в размер на 4385,81лв. главница и лихва.

В мотивите на разпореждането е посочено, че задълженията за задължителни осигурителни вноски имат строго личен характер и се прекратяват със смъртта на лицето, докато тези за задължения по ЗДФЛ са наследими.

Разпореждането в посочената част за отказ за прекратяване на производството и отписване на задълженията е оспорено пред директора на ТД на НАП.

С РЕШЕНИЕ №ПИ-232 от 27.07.2021г. жалбата е отвърлена. Изложени са мотиви, че задълженията са формирани във връзка с подадени от Б. С. декларации по чл.55, ал.1 от ЗДФЛ и ЗКПО за периода 2014-21г., както и годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДФЛ. Прието е, че лицето е упражнявало търговска дейност като [фирма] с ЕИК[ЕИК] като предметът на дейност е извършването на юридически услуги с деклариран код на икономическа дейност 7411. Констатирано е, че предприятието на ЕТ е прекратено със смъртта на лицето на 17.05.2021г.. Посочено е, че С. е упражнявала професията на адвокат към САК под №[ЕГН] и до м.12.2017г. се е осигурявала чрез САК, а след това е била пенсионер. Отбелязано е, че последните декларации са от 05.05.2021г. и 06.05.2021г.. Визирано е, че единствен наследник на С. е Л. Я., която няма отказ от наследство, както и не е подала ГДД по чл.50 и чл.50, ал.9 от ЗДФЛ или завление по чл.77 от ДОПК -за прехвърляне, заличаване или ликвидация на ЕТ.Обобщено е, че задълженията са възникнали по подадени годишни

и тримесечни данъчни декларации от наследодателката за данък върху доходите на ФЛ. Направен е и извода, че със смъртта на лицето е открито неговото наследство като съвкупност от права и задължения, както и фактически състояния на ФЛ вкл. и действащото предприятие на ЕТ. Посочено е, че предприятието на ЕТ не е прехвърлено от наследника и не е заличено по реда на чл.60а от ТЗ. Отбелязано е, че съгласно чл.33, ал.1 вр. с ал.6 т.10 от ЗДДФЛ –облагаем доход представлява стойността на имуществото на ЕТ, както и съгласно чл.11, ал.4 от от ЗДДФЛ доходът по чл.33 от закона –се смята за придобит от приобретателя на датата на вписване на прехвърлянето със заличаването на ЕТ.

С оглед изложеното е направен извода, че задълженията по ЗДДФЛ няма личен характер и са наследници от Я., поради което жалбата ѝ в посочената част е отхвърлена срещу разпореждането.

СЪДЪТ ПО СЪЩЕСТВОТО намира следното:

Фокусът на спора е характерът на формираното задължение, а не формата на съществуването му – като част от предприятието на ЕТ или не. Безспорно е, че Б. С. е била адвокат с код по БУЛСТАТ ЕИК[ЕИК], изложеното обаче не означава, че е регистриран търговец и по-специално, че е ЕТ, както е приел ответникът. Видно от чл.5, ал.2 т.1 от ЗА -адвокатите не могат да бъдат търговци. За целите обаче на данъчното облагане имат код по БУЛСТАТ. Предоставянето на юридическите услуги е именно в посоченото им качество на адвокат, регистриран към съответната колегия, а не е защото лицето предоставя съответните юридически услуги като ЕТ, поради което този извод на ответника е неправилен, но не оказва влияние върху крайната констатация за дължимост на задълженията. Наследодателката по реда на ЗДДФЛ за своите доходи е подавала съответните ГДД. Спорът е тези задължения дали са наследими и отговорът е положителен. Касае се за публични задължения за данъци по смисъла на ДОПК /чл.14 ДОПК/, които са част от откритото наследство на починалото лице и същите преминават към наследника. При приемане на наследството към наследника преминават и задълженията, с които наследственото е обременено. Касае се за задължения, възникнали приживе на наследодателя, които не са се погасили с неговата смърт. Следва да се има предвид, че дори специфичните облигационни задължения по сключения от наследодателя договор за гледане и издръжка т.е. задължението за издръжка преминава към наследниците. Предвид изложеното разпореждането в посочената част, ведно с потвърждаващото го решение – са правилни и законосъобразни. Споделят се констатациите на оспорващата, че няма ЕТ, но изложеното не води до ненаследимост на задълженията. Позоваването на чл.3 от ЗДДФЛ , че отговорността е лична е неотнормируемо към наследимостта на тези задължения. Лична е и отговорността при деликт, но веднъж възникнала същата е част от имуществото на починалото лице и преминава към наследниците по силата на наследственото правоприемство.

Следователно - жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, ведно с последиците –присъждането на ответника на юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100лв. по чл.24 от Наредбата за плащане на правната помощ по ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Л. П. Я. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ № ПИ-232 от 27.07.2021г. на директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу разпореждане РАЗПОРЕЖДАНЕ на публичен

изпълнител в частта, с която е постановен отказ за прекратяване събирането на задължения за данък върху доводите на физическо лице в размер на 4385,81лв. дължими от наследодателката й Б. Н. С..

ОСЪЖДА Л. П. Я. от [населено място],[жк]бл.8 вх.А ап.40 ЕГН [ЕГН] да заплати на НАП юрисконсултско възнагражение от 100лв..

Решението е окончателно.

Съдия: